

cupant. Unde alij oracula tribuunt simulacro, alij fonti, ut diximus, num. 21. Si vaticinia procedebant è fonte, nutibus nequibant fieri. Quinam & quomodo è fonte nutus? Boissardus de *Divination.* nonnulla Ammonis oracula refert, tanquam voce

MARTIUS.

ISAGOGE MENSIS.

Aries.

Imago.

Qualitas, triplicitas & dominium.

Facies. Domus. Vna. Fines.

Influxus.

Configuratio horoscopi Arietis.

PRI MUS Mensis Hebræorum (sicut sub Romulo etiam Romanis) & initium anni sacri. *Exod.* 12. 2. Tertius apud Roman. & sub auxilio Minervæ, sicut ejus in Zodiaco Signum. *Macrob.* 1. *Saturnal.* cap. 12. & alij in superior. cit. Sol die 21. ingreditur *Arietem* (domum minus principalem *Martis*, cujus detrimentum in *Libra*) & est in *Piscibus*, quo exaltatio *Veneris*, & castus *Mercurij*. *Clav.* Pingitur Signum *Arietis* formâ, quasi jacentis vel quiescentis. *Galluc.* Orientale est Signum, initium vernantis anni, à cujus stella in cornu dextro mensuratur longitudo Asterismorum cæterorum; sicut latitudo ab Ecliptica. *Copernic.* & *Clavius.* ex *Sacro-Bosc.* Signum est igneum, masculinum, diurnum & mobile. *Manil.* lib. 2. cap. 1. & 4. Dominus in die *Sol*, nocte *Jupiter*, *Saturnus* coadjuvat. De triplicitate primâ est. *Grannuyf.* Prima facies ejus est *Martis*, secunda *Solis*, tertia *Veneris*. Domicilium est *Martis*. *Clav.* Dicitur domus vitæ & nativitatis, & omnium rerum electionum, quia domus prima, horoscopus & angulus orientis, gaudiumque *Mercurij*. *Dariot.* cap. 13. *Albumaf.* & *Anglic.* cap. 10. Fines *Arietis*, seu ditiones Planetarum extenduntur, concessis sex partibus *Jovi*: octo *Veneri*, septem *Mercurio*, quinque *Marti*, quatuor denique *Saturno*. *Pontan.* de *Reb. cœlest.* lib. 5. cap. 1. In *Jovis* ditione modestia, probitas, rectitudoque: in amicitijs, civilique consuetudine integritas magna & mira. In *Veneris* finibus, hilaritas, splendor, munditia, elegantia, studium cultus atque nitoris. In termino *Mercurij*, ingenij bonitas, acumen & solertia; sed in delibendo, qui tunc nati, erunt ancipites, & in consilijs hinc inde dubij. In jurisdictione *Martis* instabilitas, inconstantia, petulantia, protervitas, stimulus ad malefaciendum, uti corruptio animorum. Partes *Saturni* invidiam, ac nocendi studia notant. Horoscopante *Ariete*, cœli medium tenet *Cancer*, occasum *Libra*, locum inum *Capricornus*. Quid ex hujusmodi figura, videris apud eundem, *ibid.* Quapropter editi in lucem, oriente *Ariete*, evadent *parthesij*, ore libero, consilio forti, mente elatâ, proposito inconstanti, fortunâ variâ, imperiosi, populo chari, *Reip.* studiosi, flagitiorum insectatores, benefici, sed propter *Martis* perniciosam vim, pro susceptis, exantlatisque laboribus & beneficijs collatis, ingratitude, sed nullam invenient gratiam. Si *Ariete* medio in cœlo collocato; honores assequuntur, aulas frequentabunt, cum fortunâ volubili & inconstante; etiamque vitæ tenor non unus, sed inæqualis propter Signi mobilitatem. Amittent parta, sed iterum colligentur amissa. *Iusti* & honesti cupidi propter situm æquinoctiale, ac potentibus ac magnatibus familiaritate conjuncti, propter summum cardinem & cœli culmen. Qui *Arietem* in occasu fortiti fuerint; lucrosi, maximè aquaticis rebus; sed in pericula frequenter incident: at *Jovis* benignitate quiescent à laboribus immisis à *Mayre*. In imo cœlo gravabit magis infelicitas: igitur modò cadent, modò surgent, eminebunt, deprimentur, & in miserijs non subsistent, maximè infirmitatibus filiorum. Hæccine & alia somnia, atque cogitationes sine intellectu invenies apud eundem *ibid.* *Manil.* lib. 4. cap. 1. à v. 124. & cap. 2. à v. 4. succinit:

Namque ubi se summis Aries extollit ab undis,
Et cervice prior flexis quoque cornibus ibit,

Non

Non contenta suo generabit pectora censu.
Et dabit in prædas animos, solvetque pudorem.
Et ruit & mutat non ullis sedibus idem;
Sed juvat ignotum semper transire per orbem.
Exursusque, novis rursus, spem semper habebit,
Naufragumque inter subitum, censusque beatos,
Crescendo cadet, & votis in damna feretur, &c.

Manil.

2. *Aries* fulget stellis 13. tert. magnit. 2. quart. 4. quint. 6. sext. 1. *Clav. Constellat.* 22. & *Galluc.* cap. 25. *Albumafar*, quem sequitur *Junctinus*, asserit detrimentum divitum ac magnatum, modò in Signo *Arietis* fuerit aliqua ex stellis comatis. Nobilium dejectionem, ignobilium exaltationem. Malum natis in hoc horoscopo spectandum, vel suscipiendum. In cœlum elatum *Arietem* fatentur *AA.* alibi citati, sed quis hic fuerit *Aries*, apud eisdem digladiatum. *Anselm.* de *Imag. mund.* lib. 1. cap. 26. sequitur *Mythologiam* *Macrobij*, 1. *Saturnal.* cap. 21, asserentis, *Arietem* totâ ætate dextro latere cubare, & totâ hyeme sinistro: unde concordia inter *Arietem* & *Solem*: quia is ab æquinoctio verno super dextrum hemisphærium per sex menses gyrat, & per alios sex menses ab æquinoctio autumnali super sinistrum. Sequitur etiam fabula multorum astruentium fuisse arietem illum aureo vellere, qui *Phryxum* & *Hellen* trans mare ad *Colchos* vexit. *Phryxus* postquam pervenit ad *Oetam* Regem, arietem *Marti* immolavit, eique pellem auream etiam obtulit, quam *Oeta* custodijs septam vigilanter habebat, maximè cum accepisset ex oraculo, sibi tunc esse pereundum, cum advena illam surripisset: quod quidem totum factum antequam in cœlo collocaretur. Progrediuntur ulterius *Prisci* fabulatores. Odio novercæ *Phryxus* & *Helles* filij *Athamantis* destinati fuisse ad aram *Cereris* jugulandi. Cum jam ligatis oculis colla securi subijcerent; mater *Nephele* apparens ab æthere, subductos filios transtulit in *Thebas*, & ut fugam securius possent capere, tradidit illis arietem formâ insignem, diviti vellere, qui per freta utrumque vehebat; quousque in pelagus, seu pontum lapsa *Helles*, suffocata fuit, unde nomen *Hellepontus*. Cum *Phryxo* tamen (quem humana voce monuit periculi *Barbarorum* in promontorio *Brixaba*) appulit *Colchos*: sicque (uti canit *Ovid.* 3. *Fastor.* à v. 845.)

Littoribus tactis aries sit fidus, at hujus

Pervenit in *Colchas* aurea lana domus.

Ovid.

Anton. *Constant.* hic asserit, tum arietem sibi pellem auream detraxisse, ac dedisse *Phryxo* causâ memoriæ, eumque ad sidera pervenisse. *Manil.* 4. cap. 2. v. 13. & *Sophocl.* in *Athamant.* Aliter idem fingit *Pontanus*, lib. 2. *Uran.* *Phocam* scilicet perterrituisse arietem, cum feliciter pridem fratres vexisset: qui quidem pavidus à tergo *Hellen* excussit, quæ elapsa, estò mater è cœlo juvaret, absorpta est ab aquis; & *Phryxus* salvus pervenit in *Colchos*, ubi in luco *Martis* suspendit vellus: quod quidem totum jussu *Martis* (qui in *Ariete* habet regiam) expressum in Zodiaco.

Aurato diratum vellere *Colchos*,Quadrupedemque suum cœlo *Mars* intulit alto.

Pontan.

Apollonius, 2. *Argonaut.* v. 371. non auream dicit pellem arietis, sed auream factam à *Mercurio*; quia *Phryxus* sacravit patri *Jovi*, suspendens illam in luco ei sacro.

3. *Didymus* refert, minimè *Phryxum* & sororem addictos fuisse in victimam; sed ne adducerentur, monitos fuisse ab ariete, missò à *Jove*, qui illis aperuit novercæ insidias. Unde tergori illius insidentes per aëra verterunt solum: ariesque immolatus fuit *Marti*, illicò ut superstes *Phryxus* pervenit ad fluvium *Phasim* in terra *Colchorum*. Eadem *Nonn.* lib. 10. *Dionys.* à v. 98. Alij, *Inonem* nutricem *Bacchi* ab hoc impetrasse insaniam in prævignos; qua furore agitati, hinc inde vagabantur; & ut in mentem venirent, à matre *Nephele* exhibitum arietem, vellere aureo decorum, qui in pelagus detulit, & quo *Pontum* tranarunt; sed raptâ à *Neptuno* *Helle*, fratrem salvum pervenisse in *Scythiam* (quâ labitur *Phasis*) arietemque evolasse in cœlum. *Cæsar* *German.* in *Arati Phanom.* n. 16. *Palæphat. fabul.* 31. *Hygin.* lib. 2. n. 21. & *Constant.* Vide etiam *Ovid.* 7. *Metam.* fab. 1. *Natal. Com.* hic & *Epist.* 17. à v. 138. & *Galluc.* *Sider.* 22. *Nigidius* affirmat arietem in cœlum assumptum, quia exercitui *Liberi* *Patris*, sitibundo per exusta *Libyæ*, apparuit, quem secutus usque in lucum, quò post templum *Jovis* *Ammonij*; & ostenso fonte, inventaque aquarum copiâ, ex oculis aries evanuit: quo factum, ut simulacrum *Jovis* ornaretur cornibus arietinis. Meminit *Constant.* & *Idor.* lib. 3. cap. 71. Illustrat insigni eruditione

Jupiter Ammon.

Kir-

Typhans.

Fuga & transformatio Deorum.

Ovid.

Theophane. Aries Chrysovellus.

Aries cur anni principium?

Mundi natalis.

Macrob.

Danae.

Gorgones.

Kircher. in Obelisc. Pamphil. lib. 4. Idea. 2. Diximus fusè 30. Februar. à n. 19. At si hujusmodi materia argumentum Græcorum; alia in fabulas Ægyptiorum, qui commenti sunt Jovem fugisse Typhœum (fugantem Deos usque in Ægyptum) sub forma Arietis: unde illi simulacrum effinxere cum cornibus arietinis, templumque erexere in loco (distante ab Alexandria novem dierum itinere) arenoso omnino, & referto serpentium copiâ: de quo Joan. Freinshemius, & Nicol. Blancardus, in Q. Curt. histor. lib. 4. cap. 7. Fabulam refert Ovid. lib. 5. Metam. fab. 5.

Emissumque ima de sede Typhoea terra
Calitibus fecisse metum, cunctosque dedisse
Terga fuga, donec fessos Ægyptia tellus
Ceperit, & septem discretus in ostia Nilus.
Huc quoque terrigenam venisse Typhoea narrat
Et se mentitis Superos celasse figuris:
Duxque gregis, dixit, sit Jupiter; unde recurvis
Nunc quoque formatus Libys cum cornibus Ammon.

Ideo, quia illi placuit arietis imago impressit Jupiter Zodiaco. Kircher. quò dudum. Unde emanavit apud Ægyptios uti nefas occidere arietem aut ovem. Uti indignam Græci æstimarunt hujusmodi fabellam, & aliam haud decentiorem, immò contumeliosam cogitavere: nimirum, Deos, cum adhuc numero pauci essent, impietate hominum territos, confugisse in Ægyptum, ibique similes quibusdam animalibus se finxisse, quo ab injuria tutiores essent. Natal. Comes hic. & Diodor. Sicul. lib. 2. n. 7.

4 Hunc arietem divinum fuisse astruebant, genitum ex Neptuno & Theophane, quam ille in ovem convertit, & ex qua suscepit filium Arietem Chrysovellum. Galluc. quem igne coruscum finxere Ægyptij, ut notat Mafius ad Josue, cap. 5. ex Rabb. Levi Hardasan, & Kircher. d. Hyginus, Fabul. 188. ab ovo fabulam refert. Theophane fuit (inquit) formosissima virgo: hanc cum plures proci peterent à patre Neptuno, sublata transtulit Cronius: quòd cum proci eam scissent ibi morari; nave comparata eò contendere cœperunt. Neptunus ut eos deciperet, Theophanen in ovem formosissimam commutavit, ipse autem in arietem, cives autem Cronienses in pecora: quòd cum proci venissent, neque ullum hominem invenirent; pecora mactare cœperunt, atque ea victu consumere. Hoc Neptunus cum vidit in pecora commutatos consumi, procos in lupos convertit: ipse autem ut erat aries cum Theophane concubuit, ex quo natus est Aries Chrysovellus, qui Colchos Phryxum vexit, cujus pellem Ætra in luco Martis habuit positam, quam Jason abstulit. Signi hujus in cœlo demonstratio, quia ab illo ver, contulit Thyesta regnum Argivorum: etenim cum pactum intercessisset, quòd sapientior inter fratres regnaret; relicto Atreo, Thyestes præpositus est; eò quòd Signum Arietis in cœlo monstravit. Bolduc in Oggio Christian. lib. 2. cap. 18. quod etiam Lucian. astruit Dialog. de Astrologia. Natal. Com. 6. Mytholog. cap. 9. rem acutentem prorâ, in mare cecidisse; unde fabula orta. Principium Ægyptij Arietem constituerunt anni, quia in ipso Sol vires calore suo potentissimo movet, & promovet, & tandem per fecunda semina in lucem producit; ut ait Pherecides. Aliter cogitat Macrob. 1. in Somn. Scipion. cap. 21. etsi deviet à vero; quia in principio mundi Aries non habebat culmen cœli, sed orientem; ut fusè diximus, Tom. 3. Tautolog. 8. à n. 36. Cum in Sphæra (inquit) nihil primum, nihilque postremum sit, cur primum dici maluerunt, prodiderunt Græci. Ajunt, incipiente die illo, qui primus omnium luxit: id est, quo in hunc fulgorem cælum & elementa purgata sunt, qui idea Mundi natalis jure vocatur; Arietem in medio cælo fuisse; & quia medium cælum, quasi mundi vertex est; Arietem propterea primum inter omnes habitum, qui ut mundi caput exordio lucis apparuit. Ajunt enim in hac ipsa genitura mundi, Ariete medium cælum tenente, horam fuisse mundi nascentis, Cancro gestante tunc Lunam: post hunc Sol cum Leone oriebatur, cum Mercurio Virgo, Libra cum Venere: Mars erat in Scorpio: Sagittariam Japiter obtinebat: in Capricorno Saturnus meabat. Sic factum est, ut singuli eorum Signorum Domini esse dicantur; in quibus, cum mundus nasceretur, fuisse creduntur. Nugæ prorsus, uti ibid. vidimus.

5 Orto Ariete, juxta Aratum & Hyginum; oritur tota Andromeda, Persei caput, & Deltoton, occiditque Ara. De Andromeda diximus in Februar. 4. Perseus itaque Danaes & Jovis filius, quem, hoc in gremium ejus, instar aureæ pluvie descendente, peperit (Horat. 3. Carm. Od. 16.) & cum matre in arcula fluctibus faventibus esto inclusus, faustè pervenit in insulam Seriphum; cum adolevisset, ei creditam debellationem monstri humani, totius generis pestis (scilicet Medusæ, unius & pulchrioris Gorgonum, quarum duæ canæ natae

natae sunt, unum oculum, unumque dentem communem habebant) ait Æschylus in Prometh. à v. 766. & Zetz. Chil. 5. hist. 22. Fur. Fulgent. 1. Mytholog. n. 26. Palephat. Fabul. 32. Albric. de Imagin. n. 21. Cæsar Germanic. in Arati Phenom. n. 17. Apollodor. 2. Biblioth. n. 9. Gyrald. Syntagm. 5. n. 41. & Natal. Com. 7. Mytholog. cap. 12. Acceptis igitur talaribus à Mercurio, alis Nympharum, speculo Palladis, adamantinâ falce Vulcani, & galeâ Plutonis, qua invisibilis fiebat; surrepto oculo volante hinc inde ad Medusæ sorores, simulque palatij custodes (opposito Minervæ speculo, ne visâ Medusâ verteretur in lapidem) uno ictu ejus amputavit caput, quod obtulit Palladis; ejusque imaginem, quæ post sculpsit scuto, seu ægidi, ex guttis sanguinis jugulatae, jam orto Pegaso. Hesiod. in Scuto Hercul. Ovid. 4. Metamorph. à fab. 16. & Natal. Com. d. cap. 11. & 18. Conditiones sanguinis Medusæ dicemus, 10. August. n. 1. Hanc victoriam in cœlo sculptam voluit esse Jupiter, ideoque ibi decorè fixit simul cum Medusæ capite, & Vulcani securi; quam ornavit 26. stellis, secund. magn. 2. tert. 5. quart. 16. quint. 2. nebulos. 1. ita Galluc. cap. 14. & Clav. Constell. 11. Prognosticum exhibet Pontan. 4. Uran. ex Ptolom. Centiloq. sentent. 73. de quo 1. April.

Crudelia Perseus

Funera: sunt enses illi, sunt vulnera curæ,
Gorgonei capitis; semperque insignia præfert.
Quo surgente aliquis veniens in luminis auras,
Si Phœbus quoque Gorgonio se extulit ortu,
Si Mavors telo infelix rutilante laceffat;
Huic caput avulsum collo violentia bipennis
Auferet; ut mediâ truncus spectetur arenâ.

Aliter historiam concinnam fabulis refertur in Chronica Alexandr. cum varijs circumstantijs, quam in epitomen reducemus, ibi longè protractam. Ex Danae à Jove habitus Perseus, quam auro castello inclusam non corrupit, nec à patre positam in arca ut aquis suffocaretur, ut dicunt Græci apud AA. præfatos; sed tantum à Jove persuasam, ut è turre, qua inclusa sese præcipitem mitteret, quod factum sine læsione. Ex his natus Perseus, quem magicis artibus imbuit pater, nefandique poculi initiationem docuit, omnia illius arcana, impia mysteria erroresque abominandos prodidit; ut omnes hostes vinceret, uti contigit Libyæ cum Regina Gorgone Medusâ (de qua 3. Januar. n. 15. & 10. August. n. 1.) cujus capite inimicos cunctos prostravit; & liberavit Andromedam, victimam addictam Neptuno, cum in fanum esset ingressus. Urbem Persidam condidit, ubi columna spectatur, in qua sculpta forma Medusæ capitis: qua de causa Icomium appellavit. Progressus inde in Ciliciam, ex oraculo accepit, victorem fore, modò ex equo descendens vestigium pedis impressum in terra maneret. Sic victor evasit, civitatemque condidit Tarsum nomine ex oraculo pedis sui, sacrificata puellâ Parthenope, in urbis dedicatione. In Assyrios mox profectus, victos ex suo nomine Persas appellavit, ibique sevit arbores dictas Persicas à se; idem agens, quum transivit in Ægyptum: unde ibid. instituit sacra Igni, sibi ortâ tempestate, de cœlo dato, cujus cultui destinavit sacerdotes, quos Magos appellavit; uti diximus, 4. Januar. n. 17. & refert Briffonius de Principat. Persarum. Mors Persei à Mythologis dicitur evenisse, eò quòd ipse caput Gorgonis vidisset; sed modum noviter designat Chronica. d. pag. 95. Præ senio ejur socer Cepheus erat oculis captus, cum quo pugnavit secum ferens Medusæ caput, quod ostensum Cepheo non nocuit, quippe non vidit, cum cæcus esset. Ratus ergo Perseus capiti virtutem non amplius inesse, erga se vertit, & expiravit. Tunc victor Cepheus nefariæ caput Gorgonis flammis absumpsit. Argivi habent multa quæ spectentur digna (inquit Pausanias, cap. 66.) inter ea subterraneum edificium, in quo fuit Thalamus ex ære, quem fecisse dicitur Acrisius ad filia Danaes custodiam. Causam expeditionis in Medusam, ut ejus caput afferret; tradit Natal. Comes, 7. Mytholog. cap. 18. Polydectes (ait) finxit se velle, uti procum, dotem in nuptias parare Hippodamia Oenomai filia, munusque Perseo imposuit, ut ad se Medusæ caput, quod Hippodamia largiretur afferret.

6 Deltoton ita dicitur à figura D. quæ triangulum forma apud Græc. in elementaribus characteribus. Unde Manil. 1. cap. 5. v. 88. fuccinit: Perseus.

Cui succedit iniquo

Divisus spatio, quod ternâ lampade dispar
Conspicitur paribus, Deltoton nomine fidus;
Ex simili dictum.

Perseus.

Galea Plutonis.

Caput Medusæ.

Pontan.

Tarsus edificata à Perseo.

Perseus sacra constituit igni.

Moritur.

Custodia ærea Danae.

Deltoton.

Manil.

Lu-

Lucet 4. stellis, ex quibus una clarissima: tert. magnit. 3. quart. 1. Galluc. *cap. 24.* & *Clav. Constellat. 21.* supra *Arietis* caput. Aliqui fingunt figuram esse Ægypti, quia Nilus non procul ab Alexandria derivatur duobus itineribus, formata insulâ nomine *Delta*, quæ servata à facie Typhonis, & in qua sub diversis animalium formis, uti diximus, illuc Numina fugerunt; cujus iconem, Jove jubente, trastrulit in cœlum Mercurius. Anselm. d. *cap. 27.* Galluc. d. & Arat. in *Phœnom.* à v. 235. Non fabulam, sed hieroglyphica varia signaverunt Ægyptij per triangulum, quorum significationes videtis apud Kircher. d. *lib. 5. Hierogramm.* 4. Pier. Valerian. *lib. 39. cap. 39.* & Picinell. *Mund. Symbol. lib. 21. cap. 22.* De *Ara* dicemus in ortu, *Menf. Octobr. n. 6.*

Heniochus. 7 Juxta Maniliu ortu *Ariete*, oritur *Heniochus*, *Orion*, *Argo*, *Hyades*, *Hædi* & *Capella*. Ab aliquibus *Heniochus* dicitur *Auriga*, *Agitator*, *Erichthoniusve*, filius Mercurij nomine *Myrtilus*, cujus arte fractæ rotæ currus *Oenomai* Regis *Elidis*, cui serviebat equorum agitator: igitur corruptus à *Pelope*, ambiente *Hippodamiam*, cum cereos clavos seu futilles modiolis rotarum infixit, *Pelops* pervenit illæus in metam cursus quin *Oenomaus* posset, à tergo currens velocissimis equis, transfigere præcurrentem; quo casu *Hippodamiam* duxit. Hujus certaminis descriptionem voluit *Jupiter* in cœlo habere, ibique formavit (sicut in templo *Anactorum* apud *Corinthum* pendit *Pelopis* currus, ut refert *Pausan.* *cap. 57.* ubi etiam effigies certaminis inter *Pelopem* & *Oenomaum*, *cap. 157.*) ornando 14. stellis, prim. magn. 1. secund. 2. quart. 7. quint. 2. sext. 1. cujus caput ferè juxta *Majorem Ursam*, pedes juxta *Tauri* cornua, & genua opposita *Geminis*. Galluc. *cap. 15.* & *Clav. Constell.* 12. Sic fabulam latè refert *Natal. Com.* 7. *Mytholog. cap. 17.* *Senec.* in *Thyest.* à v. 140. ibique *Delrius*, & in 3. *Comment. Hygin. fab. 155. lib. 1.* & *fab. 244. Zetz. chil. 5. hist. 10.* Alij eodem jure, quo ceteri, comminiscuntur *Heniochum* fuisse *Erichthonium*, *Athenarum* 4. Regem, filium *Vulcani* sine matre (de quo *Ovid. lib. 2. Metamorph.* à *fab. 7.* ibique *Natal. Comes*, & *Mytholog. lib. 2. cap. 6-4. 5.* & 9. 11.) qui primus quadrigas invenit, ut refert *Virgil. 3. Georg. v. 113.* *Ælian. Var. histor. 3. cap. 38.* *Tertull. de Spectacul. cap. 11.* *Plin. 7. Hist. natur. cap. 56.* etfi *Cicero* 3. de *Natur. Deor.* tribuat inventum *Minervæ*. & *Petr. Victor. lib. 11. cap. 15.* latèque *La-Zerd.* in loc. cit. *Virgil. Hic*, uti *Cecrops*, biformis erat, superius homo, deorsum draco, de quo *August. lib. 18. Civ. cap. 8.* *Justin. lib. 2. Claud. Minos in Emblem. 5. Alciat. & Ovid. d. v. 32.*

Stelle Aurigæ. *Infantemque vident, apporrectumque draconem.*

Ovid. Unde finxere *Athenienses* à serpente educatum *Erichthonium*, vel *Palladem* draconem apposuisse in ejus custodiam. Ita *Euripid.* in *Jone* canit à v. 1427.

Donum Minervæ, quæ liberos inter serpentes ali jubet, Ad imitationem antiqui Erichthonis.

Euripid. Ubi *Commentator* addidit morem *Atheniensium*, subdens:

Servans avorum legem & è terra sati Erichthonij: Jovis puella namque ei Duos dracones corporis mox addidit Custodias: deinde servandum dedit Atheniensibus puellis: mansit hinc Mos ille Erechthidis, ut ornent filios Serpentibus aureis.

Unde Albeniensibus effigies draconum in crepundijs?

Hoc intuitu *Erichthonius* in cœlum translatus. Anselm. *cap. 27.* & *Gallucius*, d. *Manil. 1. cap. 5. vers. 145.*

Manil. Aliam fabulam invenies in *Mai. n. 17.* Influxus designantur à *Pontano lib. 3. Uran. fusè: brevi.*

Si fabula cœlum Ornavit, tamen ipsa usum commenta sequuntur. Huic currus, huic arma placent, junctique jugales. Hac & deteriora ferax auriga minatur, Cum malè felici occumbens radiatur ab astro.

Pontan. 8 *Auriga*, seu *Heniochus* habet in brachio *Hædos* filios *Capella*, quam humero portat. Hæc *Capella* fuit *Jovis* nutrix, & filia *Solis*, in *Titanes* ferax; quam formidantes, rogarunt *Magnam Matrem*, ut eam abolveret, & illa in antro clausam *Amaltheæ* tradidit custodiendam, tuncque *Jovem* lacte nutritiv. Mortua ergo *Capella*, inter sidera collocata est, & ejus pellis ad perpetuam memoriam suo scuto, quod *Græcè* *Ægis*, aptata fuit: immo cum

cum inermis esset, contra *Titanes* illa iolâ pro scuto usus, processit & vicit. *Virgil. 8. Æneid. v. 352.* *Servius* hic, & *Natal. Com. 2. Mytholog. cap. 1.* Hinc dicitur *Heniochus* hostis *Titanum*, cujus armatura pro *Jove* fuit & *Capelle* pellis, & pellicranium *Gorgonis*. Alij dicunt *Capellam* fuisse *Amaltheam Nympham*, alij *Amaltheam* fuisse *Jovis* nutricem, cui pro beneficio, postquam capram in cœlum intulit, unum è cornibus concessit, quippe in illo omnium desiderabilium copia, oblati aviditati cibo ac potu. Idem 7. *cap. 2.* cujus effigies ex ebore elaborata cum *Pelopis* gladio dicata *Jovi Olympico* à *Milthiade*, ut refert *Pausan. cap. 196.* Rusticas opes lignat in influxu, sed etiam animos profanos. *Pontan. lib. 3. Uran.*

Religio sed spreta Deum, violataque templa Insamant, aris pollutatque dextera sacris.

9 *Agitator*, qui in humero matrem habet, etiam filios *Hædos* sustinet brachio; qui quidem *Hædi* dignati cœlo, eò quod ne deficeret lac *Jovi*, nutriti à matre, ubera non suebant. Arat. in *Phœnom.* à v. 163.

Illam putatur Nutrix esse Jovis, si verè Jupiter infans, Ubra Creteæ multis fidissima Capræ, Sidere, quæ claro gratum testatur alumnus, &c.

Ideo *fidissima ubera*, quia ab *Hædis* intacta. *Natal. Com. 7. cap. 11.* Hinc *Hædi*, duæ scilicet stellæ in manu *Aurigæ*, quorum exortu semper tempestates. Arat. *ibid.*

Si placet Aurigam, atque Aurigæ sidera & ortus Observare tibi: fama est, quod Capra, quod Hædi Illius immergunt sulcantes cœcula Ponti: Non ulli tutum est Hædis surgentibus æquor.

Idem *Ovid. 1. Trist. Eleg. 11. v. 13.* de *Art. lib. 1. v. 416.* *Virgil. 1. Georg. v. 205.* *Manil. 1. cap. 5. v. 147.*

Tunc subeunt Hædi claudentes sidere Pontum Nubibus, & mundi nutrito Rege Capella, Cujus ab uberibus magnum ille ascendit Olympum, &c.

De influxu præter procellas, tempestatesque maris, loquens *Pontanus 3. Uran. subdit:*

Promittunt igitur duros à fronte Catones Nascentes Hædi: turpi sed inertia mentem Occupat, & molles languent in pectore cura. Triste supercilium, molli sed degener umbra Est animus luxu languens, & deside somno, Frons sita &c. Falso placabit sanguine Divos.

Eandem fabulam refert, sed vario, diversoque modo fingit *Ovid. 5. Fastor. à v. 111.* In cœlo constituit cum filijs propter lac Deo datum: quæ mutila quidem, cum fregisset cornu in arbore, & sublata ab *Amalthea*, cinctum flore recenti, pulchritque pomis, ad *Jovis* ora tulit; qui in cœlum regnaturus ascendens,

Sidera nutricem, nutricis fertile cornu Fuit, quod Domina nunc quoque nomen habet.

Vide *Constant. Marf. hîc*, & *Merulam* in loc. cit. de *Art.* Hæc est stella in humero *Aurigæ*, quæ dicitur *Capella*, primæ magnit. Etiam dicitur *Hircus*, exprimens transformationem *Bacchi* in Ægypto, ut præteriret incognitum *Typhœus*. *Proles Semeleja capro.* *Ovid. 5. Metamorph. fab. 5.*

10 Juxta *Plinium lib. 18. cap. 26.* etiam oritur *Milvius*, stella locata in Septentrionali parte *Sphæræ* versus *Helicem*; cujus fabula graphicè describitur ab *Ovidio*, 3. *Fastor. à v. 787.* scilicet, Terram peperisse horrendum monstrum, anteriore parte taurum, posteriore draconem; quod inclusum oraculo *Parcarum* & interclusum muro triplici aquis *Stygijs*. Tunc *Jupiter Saturnum* expulerat è cœlis; contra *Jovem* pro patre *Titanes* intulere bellum; sed fatum erat, regnò potiturum ex duobus unum, qui extra belluæ adolevisset. Monstrum *Briareus* securi adamantina secuit, separavitque viscera in sacrificium. Raperet, alitibus imperat *Jupiter*, impotentibus propter *Titanem centimanum*: ausus est *Milvius*, & exta attulit *Jovi*, quibus flammis traditis & consumptis, *Jupiter* factus *Deus Deorum*, *Numinumque Princeps*. Hinc *Milvius* meritis venit, in astra suis. Idem *ibid.* *Constant. & Marf.* Alijs placuit à *Jove* elatum in cœlo, quia nihil horum quæ illi offeruntur in *Olympico templo* unquam rapuit, immò nec tetigit. *Sumptum profectò ex Plinio, qui lib. 10.*